

Република Србија
**РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ**
Бр. 4-00-640/2017
Датум, 28.07.2017. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „Konvex“ d.o.o. из Београда, ул. Светозара Милетића бр. 37а, поднетом у отвореном поступку јавне набавке добара, обликоване по партијама – гасне мерне опреме која се спроводи у отвореном поступку, ЈН бр. А2/17, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 07.03.2017. године, наручиоца ЈП „Ингас“ из Инђије, Блок бр. 63 објекат бр. 14/2, у делу који се односи на партију 2 – „температурна мерила протока гаса тип Г-10 до Г-65, КМРС тип Г-10 до Г-65, ротациона и турбинска мерила протока гаса“, у већу састављеном од члана Републичке комисије Весне Станковић, као председника већа и чланова Републичке комисије Јелене Стојановић и Светлане Ражић, као чланова већа, на основу члана 139. и члана 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 28.07.2017. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ КАО ОСНОВАН захтев за заштиту права подносиоца захтева „Konvex“ d.o.o. из Београда и **ДЕЛИМИЧНО ПОНИШТАВА** отворени поступак јавне набавке добара, обликоване по партијама – гасне мерне опреме која се спроводи у отвореном поступку, ЈН бр. А2/17, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 07.03.2017. године, наручиоца ЈП „Ингас“ из Инђије, и то у делу стручне оцене понуда и доношења Одлуке о додели уговора бр. 843/1 од 24.04.2017. године за партију 2 – „температурна мерила протока гаса тип Г-10 до Г-65, КМРС тип Г-10 до Г-65, ротациона и турбинска мерила протока гаса“.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ наручилац ЈП „Ингас“ из Инђије да подносиоцу захтева „Konvex“ d.o.o. из Београда надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

У предметном отвореном поступку јавне набавке добара, обликоване по партијама – гасне мерне опреме која се спроводи у отвореном поступку, ЈН бр. А2/17, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 07.03.2017. године, наручиоца ЈП „Ингас“ из Инђије (у даљем тексту: наручилац), а чија

процењена вредност износи 11.014.000,00 динара без ПДВ-а, понуђач „Konvex“ d.o.o. из Београда (у даљем тексту: подносилац захтева) је поднео захтев за заштиту права, који је наручилац примио дана 05.05.2017. године. Предметни захтев за заштиту права поднет је након доношења Одлуке о додели уговора бр. 843/1 од 24.04.2017. године (у даљем тексту: Одлука о додели уговора), на основу које се уговор о јавној набавци за партију 2. додељује понуђачу „СІМ GAS“ d.o.o. из Суботице (у даљем тексту: изабрани понуђач).

У поднетом захтеву за заштиту права подносилац захтева је оспорио стручну оцену понуда и законитост Одлуке о додели уговора у делу који се односи на партију 2 – „температурна мерила протока гаса тип Г-10 до Г-65, КМРС тип Г-10 до Г-65, ротациона и турбинска мерила протока гаса“.

У том смислу, подносилац захтева је најпре указао да је наручилац поступио противно одредбама ЗЈН када је понуду изабраног понуђача оценио као прихватљиву.

Према мишљењу подносиоца захтева, наручилац је незаконито доделио уговор изабраном понуђачу који је за позицију број 6 предметне јавне набавке уместо конкурсном документацијом јасно и прецизно траженог турбинског мерила Г-250 ДН150 ПН16 понудио потпуно друго мерило Г-400 ДН150 ПН16. Оваквим поступањем, према мишљењу подносиоца захтева, наручилац је у фази стручне оцене понуда повредио начело једнакости понуђача и транспарентности поступка јавне набавке, јер је дозволио да се нуди потпуно другачије мерило од конкурсном документацијом захтеваног, па је даље приликом пондерисања по прописаним елементима критеријума потпуно различите понуде подносиоца захтева и изабраног понуђача „равноправно“ оценио чиме је оштетио подносиоца захтева који је понудио за позицију 6 уређај који је тражен конкурсном документацијом (турбинског мерила Г-250 ДН150 ПН16) и који се јасно налазио наведен на обрасцу техничког описа конкурсне документације на странама 27 и 34. Подносилац захтева је указао да је наручилац морао да одбије као неодговарајућу понуду изабраног понуђача, у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 32. ЗЈН, јер за позицију 6 неспорно није понуђен уређај који је тражен конкурсном документацијом и то у погледу величине - тражено је Г-250, а понуђена је потпуно другачија величина Г-400. У вези са тим, подносилац захтева је указао да су наведене величине битна одредница уређаја који се набавља, јер су мерила са већим ознакама бројева величине прављена за мерење већих прагова протока гаса и имају високо постављене прагове мерног опсега у коме могу да тачно и прецизно мере проток гаса (примера ради, уређај величине Г-400 има мерни опсег максималног протока гаса до $Q_{\max}=650 \text{ m}^3/\text{h}$, односно минималног протока гаса до $Q_{\min}=32 \text{ m}^3/\text{h}$). Подносилац захтева је указао да је наручилац конкурсном документацијом и то на техничким обрасцима исте навео да хоће да купи мерило мање величине и то Г-250, чији је праг минималног протока гаса доста нижи, па тако уређај подносиоца захтева мери прецизно минимални проток гаса од $Q_{\min}=20 \text{ m}^3/\text{h}$, што је важна разлика, јер уређај који је понудио изабрани понуђач када мери протоке гаса испод нивоа протока $Q_{\min}=32 \text{ m}^3/\text{h}$ нема прецизна мерења и не важи тестирана граница дозвољене грешке овог уређаја (величина Г- 400) која је понуђена у понуди изабраног понуђача, што значи да наручилац неће добити тачне резултате мерења протока гаса, ако на месту где је проток гаса нижи од $32 \text{ m}^3/\text{h}$, а управо је конкурсном документацијом наручилац навео да му треба мерило величине Г-250, које, независно од произвођача мерила, прецизно мери ниже протоке гаса од $32 \text{ m}^3/\text{h}$.

На основу напред наведеног, подносилац захтева је предложио да наручилац поново изврши стручну оцену понуда, да одбије понуду изабраног понуђача као неприхватљиву, те надокнади трошкове поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара на име плаћене таксе за поднети захтев.

Подносилац захтева је, дана 22.05.2017. године, препорученом пошљицом поднео Републичкој комисији допуну захтева за заштиту права којом је само додатно указао на неоснованост тврдњи наручиоца изнетих у одговору на поднети захтев за заштиту права, без истицања нових навода.

Наиме, Републичка комисија је дана 10.05.2017. године примила одговор наручиоца на поднети захтев за заштиту права уз који је достављена комплетна документација у вези са предметним поступком јавне набавке. Наручилац је указао да је изабрани понуђач дана 29.03.2017. доставио наручиоцу захтев за додатне информације и појашњења са питањем: „Да ли је критеријум прихватљивости опреме која се тражи под Е - Турбински и ротациони мерачи протока гаса називни пречник или називни опсег?“. Наручилац је навео да је као одговор на исто питање дао појашњење, објављено на Порталу јавних набавки дана 30.03.2017 и то: „да је критеријум прихватљивости називни отвор, јер на регулационој станици постоје остављени међукомади за уградњу мерила протока.“ Према тврдњи наручиоца, исти одговор је дао након детаљне анализе мерних опсега мерила протока типа Г-250 и Г-400, оба ДН150 и места уградње, односно карактера потрошње на тим мерним местима. Наручилац је објаснио да сва тражена мерила у оквиру ставке Е су предвиђена за монтажу у гасне станице широке потрошње и то на зимским линијама, док се на летњим линијама потрошње уграђују мања мерила која имају опсег мерења прилагођене летњим условима и мањој потрошњи гаса, те да у овим гасним станицама минимални проток који се тражи од мерила уопште није ограничавајући фактор, јер се ради о више стотина или чак хиљада потрошача који у истом тренутку користе природни гас, па је минимална потрошња увек већа од неколико стотина кубних метара и много већа од минималног протока мерења било ког мерила са називним пречником ДН150. Наручилац је додао да су гасне станице изведене као регулационе деведесетих година и све имају остављене међукомаде одговарајућег пречника и дужине 3ДН, што значи да се уместо међукомада без додатних интервенција на станици могу уградити сва мерила истог пречника (Г-250, Г-400, оба ДН150). Такође је наручилац навео да је провером типских одобрења за турбинска мерила, која су доставила оба понуђача, утврдио да за мерила која имају називни пречник ДН150, али и називни пречник ДН100 (тражено је мерило Г-100, ДН100) оба понуђача не поседују и не нуде у својим понудама. С обзиром на то, наручилац је указао да је на постављено питање одговорио да је приликом нуђења битан називни пречник и да ће у том случају захтеви наручиоца бити испуњени, а нико од понуђача неће бити у пођређеном положају, тј. без могућности да учествује у јавној набавци. Како наручилац даље аргуентује своју оцену понуде изабраног понуђача, конкретно, у случају који помиње подносилац захтева, мерило протока је предвиђено за уградњу у регулациону гасну станицу широке потрошње у Инђији која има капацитет од 3600 m³/h и која у зимским месецима природним гасом снабдева неколико хиљада потрошача и то како домаћинстава, тако и правних лица. Притисак на месту мерења на овој гасној станици износи 8 бар-а радно, што значи да су минимални и максимални притисци за мерила типа Г-250, ДН150 и Г-400, ДН150 следећи:

Г-250, ДН150, НП 16, P = 9 bar abs. P_{max.} = 3600 Sm³/h,
P_{min.} = 7,46 Sm³/h

Г-400, ДН150, НП 16, P = 9 bar abs. P_{max.} = 5850 Sm³/h,
P_{min.} = 11,84 Sm³/h

Наручилац је навео да не стоји тврдња подносиоца захтева да је мерило типа Г-400, ДН150 за наручиоца неадекватно, јер има већи минимални проток који мери. Наручилац је додао да проток од 11,84 Sm³/h ни у једном тренутку неће бити постигнут,

с обзиром на број потрошача који је прикључен на гасну станицу, већ он има ред величине неколико стотина метар кубних. Према даљој тврдњи наручиоца, за њега је врло повољно то што овај мерач има могућност мерења веће максималне потрошње од 5850 Sm³/h у односу на 3600 Sm³/h за мерач Г-250, те да не стоји тврдња подносиоца захтева да је оштећен и да је на овај начин повређено начело једнакости понуђача услед оваквог бодовања наручиоца, с обзиром да је цена мерила Г-400 увек виша или у најбољем случају иста као цена мерила Г-250, а наручиоцу у потпуности одговарају оба мерила на основу претходно датог образложења.

Поред наведеног, наручилац је указао да је својим одговором на захтев за додатне информације и појашњење, који је објављен на Порталу јавних набавки дана 30.03.2017. године, на недвосмислен и јасан начин потврдио да ће на исти начин вредновати мерила протока типа Г-250 и Г-400, оба ДН150. На овај начин је наручилац на јавно, на транспарентан начин објавио да ће на исти начин вредновати наведена мерила протока, а што представља садржај конкурсне документације, са чим је подносилац захтева био упознат и није ставио примедбу нити оспорио конкурсну документацију, тако да наручилац сматра да предметни захтев за заштиту права треба одбити првенствено из разлога протекла рока за његово подношење, у складу са чланом 149. став 3. ЗЈН, обзиром да се захтев којим се оспорава садржина конкурсне документације сматра благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у конкретном случају подносилац захтева је имао 21 дан за оспоравање конкурсне документације.

Нарчилац је додасно навео да подносилац захтева такође не нуди сва мерила која су тражена „у тендеру“, односно не нуди мерило Г-100, ДН100, ПП16, већ уместо њега нуди мерило Г-160, ДН100, ПП16 што се јасно види у приложеној документацији у табели техничких карактеристика турбинских мерила Г-100, ДН100, која је дата у прилогу уз понуду, као и да оспорава понуду изабраног понуђача, а не узима у обзир да је у својој понуди нудио мерило Г-160 уместо мерила Г-100 за које није ни у наслову табеле исправио тип мерила, већ је оставио оно које је тражено и тако могао да доведе у заблуду наручиоца да нуди тражено мерило. Нарчилац је нагласио да је ипак његова понуда прихваћена и за наведено мерило, с обзиром на то да у складу са конкурсном документацијом и јавно објављеним одговором наручиоца и то мерило одговара захтевима наручиоца у погледу опсега мерења.

На крају је наручилац истакао да је, сходно његовом одговору од 30.04.2017. године, најважнији критеријум називни пречник и да тиме наручилац омогућио већу конкуренцију међу понуђачима, да сви понуђачи могу да учествују и равноправно нуде своја мерила истог називног пречника. У поступку оцењивања понуда наручилац је за обе понуде утврдио да су прихватљиве и као такве су бодоване, а затим рангиране.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације о наведеном поступку јавне набавке, одлучила као у диспозитиву овог решења из следећих разлога:

Разматрајући навод којим је подносилац захтева указао да је наручилац био дужан да одбије понуду изабраног понуђача с обзиром на то да није понудио мерило протока типа Г-250, већ Г-400, Републичка комисија је извршила увид у предметну конкурсну документацију и као неспорно утврдила да је наручилац у оквиру партије 2 - „температурна мерила протока гаса тип Г-10 до Г-65, КМРС тип Г-10 до Г-65, ротациона и турбинска мерила протока гаса“ захтевао у одељку под називом „Спецификација добара – партија 2“, под ставком Е. – „Турбински и ротациони мерачи протока гаса“, следеће: „турбински мерач протока гаса тип Г-250, ДН150, ПП16“ (подставка Е1).

Исто добро је наручилац предвидео у обрасцу 6. насловљеном „Техничке карактеристике турбинских мерила, Г-250, ДН150, ПП16“, који су понуђачи били дужни

да попуне уношењем одређених података у погледу техничких карактеристика мерила, као и у оквиру одељка насловљеног као „Опис предмета набавке и табелрани приказ понуде“. Према садржини конкурсне документације, понуђачи су имали обавезу да доставе податке о испитивању мерила од акредитоване лабораторије, док су валидност података у табели потврђивали печатањем и потписом овлашћеног лица фирме понуђача.

Даљим увидом у расположиву документацију о спроведеном поступку јавне набавке утврђено је да је наручилац дана 31.03.2017. године објавио на Порталу јавних набавки Одговор на постављено питање бр. 714 од 30.03.2017. године. Наиме, на питање заинтересованог лица: „Да ли је критеријум прихватљивости опреме која се тражи под ставком Е - Турбински и ротациони мерачи протока гаса називни пречник или називни опсег“ наручилац одговорио: „Критеријум прихватљивости наведене мерне опреме под ставком Е приликом бодовања понуда ће бити називни пречник мерила, с обзиром да се на гасним станицама на којима ће ова мерила бити уграђена налазе изведени међукомади тражених пречника (ДН40, ДН80, ДН100 и ДН150) све ПН16”.

Међутим, наручилац том приликом није извршио ниједну измену конкурсне документације у погледу захтеваних техничких карактеристика добра које набавља у оквиру партије 2, нити је прецизирао да ће прихватити и мерило Г-400.

Увидом у Извештај о стручној оцени понуда бр. 833 од 21.04.2017. године, на основу кога је сачињена оспорена Одлука о додели уговора за партију 2, утврђено је да су у предметном поступку јавне набавке за оспорену партију понуде поднели само подносилац захтева и изабрани понуђач, те да је наручилац обе понуде оценио као прихватљиве, а затим исте оценио за елементе критеријума економски најповољније понуде и то „понуђена цена“ – 65 пондера, „рок испоруке“ - 10 пондера, „референце“ – 10 пондера и „гарантни рок“ - 15 пондера. Понуда изабраног понуђача је оцењена са укупно 97,80 пондера и као такварангирана на прво место, док је понуда подносиоца захтева оцењена са 90,51 пондером и рангирана на друго место.

Увидом у понуду изабраног понуђача, Републичка комисија је као неспорно утврдила да је исти понуђач понудио мерило Г-400, ДН150, ПН16. Наиме, увидом у оспорену понуду утврђено је да је изабрани понуђач на обрасцу б. - „Техничке карактеристике турбинских мерила, Г-250, ДН150, ПН16“, који је попунио уношењем одређених понудатака у погледу техничких карактеристика понуђеног мерила, прецртао ознаку Г-250 и навео Г-400 и исто оверио печатом. Такође је утврђено да је изабрани понуђач доставио поред поменутог обрасца још један попуњени образац б. на којем је уместо ознаке ДН150 навео ознаку ДН100 и исто оверио печатом.

Околност да је уместо мерила Г-250, ДН150, ПН16 изабрани понуђач понудио мерило Г-400, ДН150, ПН16 наручилац је учинио неспорном аргументацијом изложеном у одговору на захтев за заштиту права, која се своди на констатацију да је појашњењем конкурсне документације на недвосмислен и јасан начин потврдио да ће на исти начин вредновати мерила протока типа Г-250 и Г-400, оба ДН150, затим да гасне станице имају остављене међукомаде одговарајућег пречника и дужине 3ДН, што значи да се уместо међукомада без додатних интервенција на станици могу уградити сва мерила истог пречника и Г-250 и Г-400, оба ДН150, те да је за њега врло повољно то што мерач који нуди изабрани понуђач има могућност мерења веће максималне потрошње од 5850 Sm³/h у односу на 3600 Sm³/h за мерач Г-250, а да минимални проток који се везује за исти мерач од 11,84 Sm³/h ни у једном тренутку неће бити постигнут, с обзиром на број потрошача који је прикључен на гасну станицу, већ он има ред величине неколико стотина метара кубних.

Чланом 3. став 1. тачка 32. ЗЈН прописано је да је одговарајућа понуда она понуда која је благовремена и за коју је утврђено да потпуно испуњава све техничке спецификације.

Чланом 3. став 1. тачка 33. ЗЈН прописано је да је прихватљива понуда она понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке.

Чланом 107. ЗЈН је прописано да је наручилац дужан да у поступку јавне набавке, пошто прегледа и оцени понуде, одбије све неприхватљиве понуде.

Из напред утврђеног чињеничног стања произилази да је, с обзиром на начин на који је наручилац конкурсном документацијом предвидео техничке спецификације предметних добара било неопходно понудити добра управо задатих вредности, што је конкретно за ставку Е – „Турбински и ротациони мерачи протока гаса“ у одељку под називом „Спецификација добара – партија 2“, за подставку Е1 значило да је требало понудити турбински мерач протока гаса тип „Г-250, ДН150, ПН16“.

У том смислу, а полазећи од навода којим је подносилац захтева указао да је изабрани понуђач понудио мерило Г-400, а не Г-250, како је то захтевано конкурсном документацијом, Републичка комисија указује да према садржини документације из понуде изабраног понуђача, понуђени турбински мерач протока гаса не одговара мерачу захтеваном подставком Е1 у оквиру одељка конкурсне документације под називом „Спецификација добара – партија 2“, с обзиром на то да је неспорно понуђен мерач протока гаса тип „Г-400, ДН150, ПН16“, док је конкурсном документацијом захтеван мерач протока гаса тип „Г-250, ДН150, ПН16“. Стога, по оцени Републичке комисије, мерач протока гаса који је у конкретном случају понудио изабрани понуђач не испуњава конкурсном документацијом захтеване техничке спецификације, због чега наручилац није поступио у складу са чланом 107. став 1. ЗЈН у вези са чланом 3. став 1. тачка 32. и 33. ЗЈН, када наведену понуду није одбио као неодговарајућу, односно неприхватљиву.

Републичка комисија напомиње да је имала увиду околност на коју указује наручилац у одговору на поднети захтев за заштиту права да је појашњењем конкурсне документације објављеним дана 31.03.2017. године на Порталу јавних набавки предвидео да ће критеријум прихватљивости мерне опреме под ставком Е приликом бодовања понуда бити називни пречник мерила, с обзиром да се на гасним станицама на којима ће ова мерила бити уграђена налазе изведени међукомади тражених пречника (ДН40, ДН80, ДН100 и ДН150) све НП16.

Међутим, Републичка комисија најпре указује да су предметном конкурсном документацијом техничке спецификације представљене као тачне вредности које понуђено добро треба да испуни без одступања, а које наручилац ни у једном тренутку, ниједним објављеним појашњењем конкурсне документације или изменама и допунама исте, није променио нити је евентуално навео да ће прихватити и мерило типа „Г-400, ДН150, ПН16“, због чега околност да се понуђени мерач протока гаса тип „Г-400, ДН150, ПН16“ може уградити у гасне станице без додатних интервенција јер имају остављене међукомаде одговарајућег пречника и дужине ЗДН у конкретном случају није могла да буде од утицаја на оцену оспорене понуде као одговарајуће.

Поред наведеног, Републичка комисија указује да је појашњењем на које се позива наручилац предвиђено да ће критеријум прихватљивости мерне опреме под ставком Е приликом бодовања понуда бити називни пречник мерила, али да, када је у питању конкретна партија, предметном конкурсном документацијом није ни био предвиђен елемент критеријума чијом применом би се понуде пондерисале за називни пречник мерила (с обзиром на то да је неспорно конкурсном документацијом предвиђено да су у питању следећи елементи критеријума економски најповољније: „понуђена цена“ – 65 пондера, „рок испоруке“ – 10 пондера, „референце“ – 10 пондера и

„гарантни рок“ - 15 пондера, а за које је наручилац према документацији о спроведеној стручној оцени понуда и оценио понуде поднете за партију 2).

На крају, Републичка комисија напомиње да је на основу увида у оспорену понуду утврдила да је изабрани понуђач поред оспореног мерила типа „Г-400, ДН150, ПН16“ за исту подставку Е1 - турбински мерач протока гаса тип „Г-250, ДН150, ПН16“, доставио још један преправљени образац б. на којем је уместо ознаке ДН150, навео ДН100 и то оверио печатом. У вези са тим, Републичка комисија констатује да ако се има у виду све напред наведено, најпре произилази да ни тако понуђени мерач протока гаса тип „Г-250, ДН100, ПН16“ не одговара оном који захтеван конкурсном документацијом, али такође значи и да услед околности да су у понуди достављена два обрасца б. од којих се један односи на мерач протока гаса тип „Г-400, ДН150, ПН16“, а други на тип „Г-250, ДН100, ПН16“, није могуће поуздано утврдити који је мерач конкретно понуђеном понудом изабраног понуђача за исту подставку, услед чега по оцени Републичке комисије, исту понуду чини и неприхватљивом у смислу члана 3. став 1. тачка 33. ЗЈН, а у вези са чланом 106. став 1. тачка 5. ЗЈН, којим је прописано да битни недостаци понуде постоје ако понуда садржи друге недостатке због којих није могуће утврдити стварну садржину понуде или није могуће упоредити је са другим понудама.

Републичка комисија напомиње да је имала у виду и констатацију наручиоца изнету у одговору на захтев за заштиту права да подносилац захтева такође не нуди сва мерила која су тражена „у тендеру“, односно не нуди мерило Г-100, ДН100, ПН16, већ уместо њега нуди мерило Г-160, ДН100, ПН16 што се јасно види у приложеној документацији у табели техничких карактеристика турбинских мерила Г-100, ДН100, која је дата у прилогу уз понуду, а да је ипак његова понуда прихваћена и за наведено мерило, с обзиром на то да у складу са конкурсном документацијом и јавно објављеним одговором наручиоца и то мерило одговара захтевима наручиоца у погледу опсега мерења. У вези са тим, Републичка комисија наглашава да наручилац има обавезу да изврши стручну оцену понуда у складу са конкурсном документацијом, а како наведена околност у конкретном случају није ни била предмет поднетог захтева за заштиту права, нити је наручилац исту околност констатовао приликом стручне оцене понуда, то чињеница да је подносилац захтева евентуално понудио друго мерило од захтеваног није била од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Услед свега наведеног, основан је разматрани навод подносиоца захтева.

На крају, у вези са тврдњом наручиоца да је поднети захтев неблаговремен у смислу члана 149. став 3. ЗЈН, јер је подносилац захтева био упознат са садржином конкурсне документације и није ставио примедбу нити оспорио конкурсну документацију, а предметним захтевом за заштиту права оспорава садржину конкурсне документације, Републичка комисија указује да је подносилац захтева неспорно поднео захтев за заштиту права након доношњења Одлуке о додели уговора за партију 2 и да је истим захтевом оспорио искључиво прихватљивост понуде изабраног понуђача. Стога, Републичка комисија је благовременост истог захтева ценила сходно члану 149. став 6. ЗЈН, те утврдила да је поднети захтев за заштиту права благовремен, будући да је поднет у року од десет дана од дана објављивања оспорене Одлуке о додели уговора на Порталу јавних набавки (поднет је наручиоцу непосредно дана 05.05.2017. године, а поменута Одлука је објављена на Порталу јавних набавки дана 26.04.2017. године).

Имајући у виду наведено, у конкретном случају је одлучено као у ставу првом диспозитива овог решења.

Чланом 156. став 3. ЗЈН прописано је да ако је захтев за заштиту права основан, наручилац мора подносиоцу захтева за заштиту права на писмени захтев надокнадити трошкове настале по основу заштите права.

Одлука о трошковима донета је с обзиром на процењену вредност јавне набавке, а исти, како је то Републичка комисија утврдила, представљају стварне издатке које је подносилац захтева имао на име таксе плаћене за поднети захтев за заштиту права у износу од 120.000,00 динара.

Након пријема ове одлуке, наручилац је дужан да понови фазу стручне оцене понуда у делу који се односи на партију 2, тако што ће извршити преглед и стручну оцену свих понуда у складу са одредбама ЗЈН и наведеним примедбама Републичке комисије.

Извршену стручну оцену понуда наручилац је дужан да детаљно документује и образложи, и то све њене фазе, те да понуђаче који су учествовали у поступку обавести о њеном исходу на законом прописан начин. Поступање на изложени начин ће омогућити накнадну објективну проверу фазе оцењивања понуда и утврђивања основа за одлучивање наручиоца. При спровођењу поновљене фазе стручне оцене понуда, наручилац је дужан да отклони све пропусте и неправилности, учињене приликом њеног ранијег спровођења, а које је Републичка комисија констатовала овим решењем.

Републичка комисија напомиње да је наручилац дужан да у року од 25 (двадесетпет) дана од пријема предметног решења поступи по налозима Републичке комисије садржаним у овој одлуци, сходно одредбама члана 160. став 1. и члана 157. став 7. ЗЈН и да су уговори о јавној набавци који су закључени противно одлуци Републичке комисије ништави, сходно одредби члана 168. став 1. тачка 5. ЗЈН.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Весна Станковић

Доставити (по ЗУП-у):

- 1) **наручиоцу:** ЈП „Ингас“, Инђија, Блок бр. 63 објект бр. 14/2,
- 2) **подносиоцу захтева:** „Konvex“ d.o.o, Београд, ул. Светозара Милетића бр. 37а,
- 3) **изабраном понуђачу:** „СІМ GAS“ d.o.o, Суботица, Пут Јована Микића бр. 56